

МОЛИТВА ПРЕСВЕТОЈ БОГОРОДИЦИ НА ВЕЛИКИ ПЕТАК

Молитва се чита пред иконом Распећа или пред Гробом Христовим

Пресвета Владичице наша Богородице, страхан и ужасан бол снађе Твоје Материнско срце кад си угледала Јединца Сина Твога на Крсту прикованог у друштву два разбојника. Кад приковаше на Крст руке и ноге Чеда Твога, сваки је тај ударац пробадао Твоју Материнску душу и сврши се реч Симеона старца који рече Теби: **"Овај лежи да подигне многе, а и Теби ће Самој мач пробости душу Твоју"**. Да, Мајко нашега Спаситеља, та се реч обистинила.

Молимо Те за то, да нас удостојиш да и ми данас с Тобом заједно тај Твој бол осетимо, те да би се тиме избавили оних вечних мука које гресима нашим свакодневно заслужујемо, но ми Те молимо буди нам тада наша заштита на праведном суду Сина Твога. Због нашег молитвеног сећања на плач који си Ти тада поднела, избави нас од вечног плача због наших грехова. Купино Неопалима коју виде Мојсеј, пламена огњеног избави нас. Јер ми никог другог немамо осим Тебе, Мајко наша Милостива, Царице Неба и Земље. Верујемо и исповедамо пред свима да си Ти Једина наша Заступница Коју нам даде Твој Син и Бог наш. Са Крста Син Твој рече Јовану: **"Ето ти Мати"**, па је тиме и нас предао Теби Мајко, да будемо деца Твоја. Јер се још никада није чуло, да је мајка одбацила чедо своје, па са тим детињским поуздањем и ми Тебе молимо, удостој нас да Твојим молитвама и ми станемо с десне стране Сина Твога. Даруј нам да се свагда сећамо свих мука Твојих које си преживела кроз читав живот са Твојим Сином, те да заједно са свима Светима угледамо и ми ону славу коју даје Син Твој и Бог наш онима који у Њега верују, а Теби се као Заступници рода Хришћанскога молимо: Немој нас одбити. Приступамо и ми данас недостојни да целивамо ране Сина Твога и да их искреним сузама оросимо као знак благодарности. Као што је убоги Лазар желео да се насити мрвицама са богаташевог стола, тако и нас удостој да се и ми нахранимо са трпезе Сина Твога. Нека сузе наше буду захвала за све муке Јединца Твога те, да сперу све грехе наше у онај дан када Син Твој буде судио свима.

О, Мајко, пуна милости, отвори врата милосрђа Твога, нама, деци Твојој. О, Госпођо наша, прими нас под Твоје свето материнско окриље. О, Заступнице наша, заступи нас пред престолом Сина Твога и Бога нашега. О, Заштитнице наша, заштити нас од свих видљивих и невидљивих непријатеља наших. О, Помоћнице наша, помози нам у невољама живота нашега. Буди Мајка сирочадима. Буди Утеха болнима и удовама, буди им права Мати и Заштита. Покажи да си Ти Мајка Исусова, па уједно и Мајка свима онима који мајке немају. О, Пречиста Дјево, молимо Те, немој нас одбити у нашим молитвама, него испроси милости и за нас недостојне ону славу у Рајским милинама код Сина Твога, Кома нека је слава сада, свагда и у све векове векова. Амин.

ПОУКЕ ИСПРЕД ПЛАШТАНИЦЕ НА СВЕТИ И ВЕЛИКИ ПЕТАК

Ево човјека! (Јн. 19,5)

Ево како је посрамљен, изранављен, измучен безгрешни и свети наш Исус Христос! Каква је била нужда бестрасном Богу да Својим тијелом тако ужасно пострада од људи? Која је била нужда самом Богочовјеку да поднесе ове паклене муке на земљи? Није Бог морао, браћо, да предаје себе таквом срамоћењу и страдању на земљи. Његова жртва је потпуно добровољна, и Он је могао да се не оваплоти, не пострада и не умре. Само, тада бисмо сви ми, као грешници и непријатељи Божији, били вјечни заробљеници и робови ђавола и тако заувјек страдали. Тада

не би постојале ове двије стране, десна и лијева, и не би било речено праведници ће поћи у живот вјечни, а грешници у вјечно мучење, већ би свима био одређен један пут – пут вјечног мучења. Страшно је и помислити! Али Господ, из Своје бескрајне милости, није могао гледати како ђаво мучи људски род, и дошао је да нас ослободи његовог ропства и вјечних мука. А да би нас ослободио од службе ђаволу коме смо се предали и предајемо се сами, Он је ради нас пожелио да по Свом човјештву постане најпослушнији слуга Свог небеског Оца, Кога смо били, а и сада бивамо непослушни, и људским тијелом и људском душом, људском снагом коју поткрепљује божанство, да побједи ђавола-кушача, коме смо тако лако пали у плијен, и данас му се лако предајемо преко својих гријехова. Даље, да би нас ослободио вјечних мука пакла, у којима би по праведности морале бити наше бесмртне душе, заробљене ђаволом, Он, предвјечни Бог, пожелио је да сам Својим човјештвом поднесе на Себи наша вјечна мучења. И као што видите, како сте чули из Еванђеља, Он је нас ради претрпио то страдање. Он је отрпио сваку срамоту и сав ужас мучења од људи и ђавола да би нас ослободио пакла, у коме бисмо се без Спаситеља вјечно мучили.

Тако нас Христос ослободи пакла, а ми сами у њега идемо неустрашиво, затворених очију да свјетлост не видимо, и да што прије у њега стигнемо. Многи од нас се без страха предају свакојаким гријесима и не помишљајући да се исправе, као да је Христос слуга гријеха па све, чак и оне непокојане грешнике, који се нису промијенили срцем и дјелима, води у рај. Несхватљива окорјелост срца и безосјећајност влада у многима од нас. Када је Христос Спаситељ страдао и умирао, сва твар је дрхтала од страха – земља се тресла, камење се распадало, мртви устајали – а наше душе не дрхте гледајући страдање и смрт Богочовјека, сјећајући се вјечних и љутих мука које бисмо ми трпјели да за нас није пострадао и умро Господ. Наша срца се не цијепају, не омекшавају због маловјерја, невјерја, окрутности, гордости, мржње према ближњем, зависти на његово добро, од осуде, стомакоугаћања, преједања и пијанчења, тврдичлука, среброљубља, блуда.

Па и овдје, пред овом плаштаницом, колико стоји људи који у овим светим и страшним тренуцима не престају да раде за ђавола – осјећају мржњу према ближњем, завиде једни другима, мисле на новац, крађу, пијанчење, нечистоту. Колико је оних који једва чекају празник да се напију и препусте банчењу, скрнавeћи тако храм свога тијела које је после причешћа светим Тајнама тијела и крви Господње, постало храм Господњи? Али зашто ја помињем празник? Зар не видимо, и прије празника, па чак и сада, док се сјећамо Христових страдања због нас, пијане људе и оне који се предају блудничењу? Они су народ безакоња, који данас ријечима благосиља Христа, а сјутра ће, или још данас, хулити на Њега дјелима својим. О незахвални, безосјећајни, неразумни, немилосрдни људи који данас тобоже састрадавају са Христом и распињу се са Њим, а сјутра ће Га, или прекосјутра, поново распети!

Докле ћемо тако, браћо? Докле ћемо бити лицемјери? Докле ћемо радити за ђавола и жалостити Господа? Ево шта ће бити, браћо, ако се не распадне наша камена срца са својом разновразном злобом, својим страстима, прљавштином, ако их не ослободимо маловјерја, невјерја, хладноће, преједања и пијанства, бестидности, мржње, гордости, зависти, лењости, доколице и других страсти – осудиће нас, једном, оно исто камење што се распало у вријеме смрти Христове. Ако се не покајемо и свим срцем Богу обратимо стропоштаћемо се у онај ад, из кога је дошао да нас избави Син Божији. Да, браћо, заиста је тако! **Ако се не покајете, сви ћете тако изгинути!** (Лк. 13,3). **Замислите колико ће сада тежу казну заслужити онај који газии Сина Божијега, и крв Завјета којом је освећен за несвету држи, и Духа благодати вријеђа? Јер знамо онога који рече: Моја је освета, ја ћу узвратити, говори Господ... Страшно је пасти у руке Бога Живога** (Јев. 10,29-31). Амин.

СВЕТИ ЈОВАН КРОНШТАТСКИ